

biblioteca școlarului

BOGDAN-PETRICEICU HASDEU

MUNTELE ȘI VALEA

biblioteca școlarului

BOGDAN-PETRICEICU
HASDEU

MUNTELE ȘI VALEA

INTERNAȚIONAL

BUCUREȘTI — CHIȘINĂU

TABEL CRONOLOGIC

1838 26 februarie Se naște Tadeu Hasdeu în comuna Cârstinești (Cristinești) lângă Hotin, în Basarabia. (Mai târziu își va schimba prenumele din Tadeu în Bogdan — corespondentul românesc pentru polonezul Tadeu —, adăugând la nume și Petriceicu, voind să arate înrudirea cu Ștefan Petriceicu, domnitor în Moldova în secolul al XVII-lea, în anii 1672—1674). Este fiul lui Alexandru Hajdeu (Hâjdeu) — născut în 1811 — și al Elisabetei Dauszka (Dauç), fiica unui locotenent, nobil lituanian, Teofil Dauszka, și a unei moldovence, Melania, născută Morțun. Această Melanie a trăit până în 1889, în ultima parte a vieții fiind călugăriță la Mănăstirea Pasărea de lângă București.

Arborele genealogic al Hasdeilor urcă mult în istorie, familia boierească Hajdeu (Hâjdeu) fiind atestată încă din timpul lui Ștefan cel Mare. Bunicul scriitorului — Tadeu Hajdeu (1769-1835) —, strănepot al lui Gheorghe Lupașcu Hajdeu, își recapătă drepturile asupra moșiiilor strămoșești din ținutul Hotinului și se stabilește la Cristinești. Acest Tadeu Hajdeu era om instruit, poliglot, poet de limbă polonă, a tradus din scriitorul german August von Kotzebue în poloneză și a cules literatură populară românească. Un unchi al scriitorului — Boleslav —, deși de profesie naturalist, se ocupa și cu scrisul, fiind autor de proză de inspirație istorică. Tatăl scriitorului — Alexandru Hajdeu — a fost un cărturar de seamă al timpului și scriitor (în rusă, polonă și română). După ce învățase la pensionul fiilor de nobili de pe lângă Seminarul teologic din Chișinău, urmează Facultatea de Drept de la Universitatea din Harkov, făcând paralel și studii de științe ale naturii și filologie (anticipează studiile fiului). Continuă studiile la Lemberg și la München, unde își ia doctoratul în filozofie. În afară de munca de profesor a practicat și avocatura. A avut preocupări de drept, filologie, istorie, folclor, filozofie și de literatură. S-a dovedit un mare patriot, în preocupările sale istorice și literare făcându-și loc cu preponderență trecutul Moldovei și al înstrăinatei Basarabii. Ca efor al Școalelor din ținutul

Hotinului, la 25 iunie 1837 — la închierea anului școlar — ține un discurs Vechea glorie a Moldovei, care îi va aduce multe neazuri, căzând în dizgrația autorităților rusești. După 1841 va fi nevoit să predea ca profesor la gimnaziile din Vinița, Camenița și Rovno. Înfruntând despotismul guvernatorului din Camenița, este considerat „tulburător al liniștii publice“, cerându-i-se exilarea. Alexandru Hajdeu era o prefigurare spectaculoasă a fiului său. Preocupările tatălui au favorizat dezvoltarea unei atmosfere intelectuale cu totul deosebite în casa părintească.

Tatăl călăuzește primii pași spre învățătură ai micuțului Tadeu (Bogdan), dăruindu-i Gramatica românească a lui I. Heliade Rădulescu, pe care o va păstra cu sfințenie. Copilul, receptiv, învață cu tatăl său limbile știute de acesta: greaca, latina, slavona, franceza, italiana, engleza, germana, rusa, polona, bulgara. „Singurul meu dascăl a fost tatăl meu“, va afirma mai târziu B.P. Hasdeu.

1845—1850 Face studii gimnaziale în diverse orașe din Podolia și Volinia (Vinița, Camenița, Rovno), unde tatăl Alexandru Hajdeu era mutat ca profesor. Tânărul gimnazist vorbea polona perfect. Vacanțele și le petrece în casa părintească de la Cristinești.

1848 La Camenița (în Polonia) încetează din viață mama sa, la o vârstă până în 30 de ani.

1850 Alexandru Hajdeu se stabilește la Chișinău. Fiii săi Tadeu (Bogdan) și Nicolae (născut în 1840) devin elevi ai liceului „regional“ al fiilor de nobili din Chișinău. O educație aleasă primesc cei doi tineri de la tatăl lor, Alexandru Hajdeu, care posedă — așa cum scrie admirativ I. Heliade Rădulescu — o bibliotecă de mare valoare, în care la loc de cinste erau cărțile și manuscrisele românești.

La Chișinău era și poetul Constantin Stamati, rudă îndepărtată din partea mamei, care îl încurajează în ale scrisului. De acum datează primele încercări poetice: Doină, Ștefan cel Mare („domn și erou/În gloriosul veac de aur“), dar predominante devin preocupările pentru istoria Moldovei și a românilor în general.

1852 Cu prilejul aniversării a jumătate de mileniu de la întemeierea Moldovei, B.P. Hasdeu publică o evocare a descălecării lui Dragoș, scriere pe care o dedică lui Constantin Stamati, „patriarhul poezilor moldoveni“.

Din anul 1852 datează însemnările personale ale lui B. P. Hasdeu privind preocupările asidue pentru istorie: „De mult mă ocup de istoria Moldovei“, „M-am ocupat în primul rând de adunarea materialului pentru istoria țării mele...“.

În vara lui 1852 B.P. Hasdeu se înscrie ca student la Universitatea din Harkov, unde, până în 1854, face studii de drept, audiind și cursuri de istorie și filologie. La Harkov are profesor de drept roman pe Al. Mickiewicz, fratele poetului romantic polonez Adam Mickiewicz. La cursurile de filologie este coleg cu viitorul filolog rus A. Potebnea.

Ca student, desfășoară o bogată activitate literară și științifică: organizează o mică „societate literară”; avea gata o lucrare despre mitologia dacilor; ducea corespondență cu Pogodin, secretarul Societății pentru istoria și antichitățile ruse din Moscova, căruia îi anunța mai multe lucrări științifice.

Începe să scrie un Jurnal intim, pe care îl va ține până în anul 1856. Din acest jurnal aflăm că, spre sfârșitul anului 1852, cunoaște o tânără poloneză Alina Merjeewski de care se îndrăgostește fulgerător.

1853 „Desperat de trădarea Alinei” (cf. Jurnalului său), se hotărăște să intre în armată. La împotrivirea tatălui său, încearcă o sinucidere. Scăpat de moarte (pistolul a cărui țevă și-o vârâse în gură înainte de a trage nu era încărcat), „nu și-a mai permis să mai încerce o dată voința Celui de Sus”.

Un „vrăjitor” de lângă Chișinău îi prezice că „încă din tinerețe va ajunge la cele mai înalte onoruri”.

1854 mai Însoțit de tatăl său, mama vitregă, bunica Valeria și de fratele Nicolae, merge la Dubăsari (la granița Basarabiei), unde se înrolează în regimentul feldmareșalului conte Radetzki în care fusese primit. Merge apoi la Mirgorod, unde se afla „statul major al Diviziei de rezervă a cavaleriei ușoare”, în care fusese trecut, și de acolo la Noua Odesa.

La Nikolaev provoacă la duel pe un Meyendorf, baron finlandez, pe care îl țintește în umăr, Hasdeu scăpând nevățamat.

Primește scrisori de la tatăl său care îl îndeamnă să nu părăsească „ocupațiile literare”, „să se cultive și să învețe neapărat germana”.

Ca iunker va participa pentru scurt timp la Războiul Crimeii.

1857 An hotărâtor pentru întreaga sa activitate viitoare: la 16 februarie trece Prutul în Moldova, la moșia cneazului Moruzi și apoi la Iași. Venit în Moldova cu pașaport rusesc, își sfâșie pașaportul și îl trimite la Consulatul rusesc de la Iași. Guvernul țarist îl condamnă, în lipsă, la exil în Siberia; totodată îl dezmoștenește de drepturile asupra averii părintești și asupra averii unchiului său Boleslav care nu avea alți moștenitori (în total 30.000 de galbeni).

- Încă din 1852 își schimbă prenumele din Tadeu în Bogdan și adaugă la nume Petriceicu, în amintirea lui Ștefan Petriceicu (domn al Moldovei în secolul al XVII-lea); de acum va fi cunoscut sub numele de Bogdan Petriceicu-Hasdeu.
- 1858 8 martie Vogoride (caimacan al Moldovei) îl numește judecător la Cahul (județul Cahul, împreună cu județele Ismail și Cetatea Albă, revenise României după Răzbiul Crimei). Refuzând să devină „unealta politică” a lui Vogoride, este destituit peste puțin timp de către oamenii lui Vogoride. Reîntors la Iași, colaborează la revista unionistă Zimbrul și vulturul. Cu pașaport moldovenesc, pe numele „comisului Bogdan Petriceicu Hasdeu”, face o vizită la Chișinău, de unde aduce cea mai mare parte din biblioteca tatălui său.
- 11 noiembrie Scoate prima sa revistă România (unionistă), scrisă în întregime de Hasdeu (două numere până la sfârșitul anului). Publică primul său studiu (în numărul dintâi al revistei) Despre Io în titlul domnilor români ai Moldovalahiei și Bulgariei.
- 1859 ianuarie Continuă revista, sub titlul România. Revistă ebdomadară sub redapciunea dlui Bogdan Petriceicu-Hâjdău (mai apar numai trei numere).
- septembrie Dăruiește Bibliotecii Școalelor din Iași circa 4000 volume. Scoate Foaea de istoria română. Sub redapciunea lui Bogdan Petriceicu Hâjdău (patru numere).
- octombrie Este numit custode al Bibliotecii Școalelor din Iași.
- 1860 ianuarie Este numit profesor de istorie, geografie și statistică la școala reală din Iași.
- martie-iunie Editează Foiță de istorie și literatură (cinci numere). În revistă publică Perit-au dacii?, studiu ce anunță viitoarele cercetări ale lui Hasdeu asupra originii poporului român.
- Face o călătorie la Chișinău pentru a achiziționa cărți și manuscrise. Este numit în Comisia pentru alcătuirea unei hărți a daciei vechi, împreună cu Simeon Bărnăuțiu și Nicolae Ionescu.
- Consulatul rus din Principatele Române intervine pentru extrădarea lui Hasdeu, dar va fi ocrotit de către Partidul Liberal.
- Spre sfârșitul anului este înlăturat din funcțiile avute, în urma unor intrigi și inamiciții pe care le stârnise printre politicieni și istorici.
- Se stinge din viață Nicolae, fratele lui B.P. Hasdeu, se pare în urma unei întemnițări politice. (Se născuse în 1840.)
- 1861 Colaborează la revistele ieșene.
- iulie-septembrie Este trimis în Polonia, într-o misiune pentru documentare asupra istoriei românilor. Despre călătoria întreprinsă

- relatează în studiul Luca Stroici. Fragment din „Călătoriile întreprinse în părțile Galiției“ (publicat în Ateneul Român, septembrie-octombrie 1861).*
- Tot în Ateneul Român reproduce texte românești vechi, publică versuri și o traducere din Tristele lui Ovidiu.*
- Colaborează la Tribuna română, Dacia, Trecutul.*
- Școala la care fusese numit profesor desființându-se, înființează un „Institut privat de educațiune“, la care renunță în 1862.*
- Își reia postul de bibliotecar și pe cel de profesor la Gimnaziul central.*
- 1862 *Editează revista Din Moldova (de la nr. 10 îi schimbă titlul în Lumina). În Lumina publică Duduca Mamuca, scriere care duce la suprimarea revistei și-i atrage protestul Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice pentru „frivolitățile“ cuprinse în nuvelă și apoi destituirea din postul de profesor de istorie și bibliotecar. Urmează un proces de presă (3—4 iunie) pentru „imoralitate“, de mare răsunet în epocă, încheiat cu achitarea lui. B.P. Hasdeu, în urma unei strălucite pledoarii a acuzatului. Nu-i va uita pe cei care l-au atacat: Titu Maiorescu și V. A. Urechia.*
- 1863 *În vară se mută la București, fiind numit în Comisia moșiilor mănăstirești și în Comisia istorică.*
- 3 noiembrie La București editează Aghiută. Revistă umoristică și critică (apare până la 17 mai 1864). Colaborează la reviste de istorie și lingvistică de peste hotare.*
- 1864 februarie *Se tipărește prima lucrare a lui B. P. Hasdeu: Luca Stroici, părintele filologiei române (după ce apăruse mai întâi în „Foiletonul Buciumului“).*
- martie În „Foiletonul Buciumului“ și apoi în broșură publică Filozofia portretului lui Țepeș.*
- Împreună cu istoricul bulgar G.S. Rakowski, fondează ziarul politic Viitorul, scris în română și bulgară.*
- În revista Aghiută, apoi în volum, publică Micuța. Trei zile și trei nopți din viața unui student, forma refăcută a nuvelei Duduca Mamuca (1863), prin atenuarea unor asperități care indignaseră pudoarea convențională a epocii. Nuvela reprezintă un moment important în afirmarea prozei realiste.*
- 17 mai Gazeta Aghiută este suspendată din ordinul primului-ministru Mihail Kogălniceanu.*
- 2 iunie-18 august În „Foiletonul Buciumului“, publică textul însoțit de note al primei versiuni din Ursita, cel dintâi roman istoric*

românesc. Inițial, acest prim episod intitulat *Ursita*, precum și *Procopseala* (un fragment din *Episodul II*, tipărit tot în *Buciumul în continuare*) făceau parte dintr-un proiect de roman istoric din trecutul *Moldovei*: *Copilăriile lui Iancu Moțoc*.

8 august *Ministerul Instrucțiunii* îl însărcinează pe *B.P. Hasdeu* să editeze *Arhiva istorică, colecțiune critică de documente asupra trecutului istoric românesc, din care va tipări patru volume între 1865 și 1867*.

1865 27 februarie *La Ateneul Român ține o conferință despre Talmud*. aprilie *Ține două conferințe la Ateneu: despre stadiul cercetării istorice românești și despre scriitorii N. Filimon și Al. Depărățeanu*. 10/22 iunie *În biserica Sf. Ilie Gorgani se cunună cu Iulia Faliciu dintr-o familie de moți din Roșia Abrudului*.

Ține conferințe foarte apreciate la Ateneul Român: despre spătarul Milescu și alta despre trei tipuri în dramaturgia europeană: Shyloc, Gobsec și Moise, conferință publicată în volum în același an: Trei ovrei: jupânul Shyloc al lui Shakespeare, domnul Gobsec al lui Balzac și jupânul Moise al lui Alecsandri.

Publică una din cele mai valoroase monografii istorice românești: Ion Vodă cel Cumplit: aventurile, domnia, rezbelele, moartea lui; rolul său în istoria universală și în viața poporului român (1572—1574) (în colecția „Oamenii mari ai României“). Bazată pe o documentație minuțioasă și corectă, scrierea nu are precedent la noi; deschide un drum în cercetarea istorică.

1866 6 februarie—5 iunie *La București editează ziarul Satyrul, care continuă linia revistei Aghiuiță*.

După lovitura de stat de la 11 februarie ia atitudine împotriva principelui străin.

Societatea Academică Română îl numește pe Alexandru Hajdeu printre membrii ei, dar autoritățile ruse din Basarabia îi interzic să vină la București și să facă parte din Academia Română. Va fi primit membru de onoare în 1870.

La Teatrul Național, la începutul stagiunii de toamnă, are loc premiera dramei istorice Domnița Ruxanda, sub direcția lui C. Demetriad, printre interpreți fiind Costache Caragiale și Ștefan Velescu.

Printre articole ca Fraternitatea și unirea, Unirea, Hasdeu pledează pentru ideea de unitate a Transilvaniei cu Muntenia și Moldova.

octombrie *La Ateneul Român B.P. Hasdeu începe cursul public Istoria dreptului constituțional al românilor*.

Publică în volum conferința ținută la Ateneu: Talmudul, ca profesiune de credință a poporului israelit.

1867 10 februarie *Are loc premiera piesei Răzvan Vodă, în interpretarea trupei lui M. Pascaly; piesa se publică mai întâi în ziarul Perseverența, apoi în volum: Răzvan Vodă. Dramă istorică în cinci acte, în versuri. Ediția a II-a apare în 1867; Ediția a III-a apare în 1869 cu titlul schimbat în Răzvan și Vidra, ca și la ediția a IV-a din 1895 care apare cu o introducere de P. P. Carp.*

1 martie *La Iași apare revista Convorbiri literare.*

În vara lui 1867 călătorește în Transilvania, zăbovind în Munții Apuseni, în ținuturile natale ale soției.

Face parte din Comitetul de conducere al Societății „Transilvania“. Din toamnă colaborează cu Partidul Liberal, scriind articole politice și polemice în Românul.

În decembrie călătorește în Basarabia de Sud; este ales deputat la Colegiul III de la Bolgrad.

1868 *Are o activitate parlamentară bogată: discursuri în Cameră privind Legea organizării armatei.*

Începe atacurile deschise împotriva Junimii.

Publică Istoria toleranței în România. Ediția a doua revăzută și adausă (scrierea se tipărise mai înainte în foiletonul ziarului Românul, între 28 ianuarie și 28 februarie). (În 1876 va fi tradusă în franceză de Federic Damé și Bonifaciu Florescu.)

iunie—august *Întreprinde călătorii de studii în Austro-Ungaria, Serbia, Boemia, Bavaria și Franța. Cu acest prilej îl cunoaște pe Iosif Vulcan. La Biblioteca Națională din Paris descoperă un exemplar prescurtat al Basilicalelor în limba greacă (fusesse folosit în Țările Române în timpul lui Mircea cel Bătrân și Alexandru cel Bun).*

1869 16 aprilie *Editează revista Traian (respectiv 16 aprilie 1869 — 14 februarie 1870); programul revistei continuă ideile de la Dacia literară. La 16 octombrie 1869 renunță la postul de director, rămânând numai colaborator la revista Traian. Publică studii și documente istorice, lingvistice și folclorice. Publică Oda la boieri, 1848—1869.*

Călătorie de studii la mănăstirile din Serbia.

august *La alegerile pentru primiri de noi membri în Societatea Academică Română este respins; au contribuit la aceasta și numeroasele polemici în care se angajase B. P. Hasdeu.*

2/14 noiembrie *Se naște singurul său copil, Iulia; este botezată de Ion C. Brătianu. A fost un copil excepțional: la 3 ani știa să citească; la 8 ani vorbea franceza, germana și engleza; tot la 8 ani trece examenele pentru clasele primare.*

15 noiembrie *Este ales președinte al Societății „Românismul“.*

- 1870 2 martie Apare prestigioasa revistă *Columna* lui Traian (director și proprietar B.P. Hasdeu). (Aici publică *Odă la ciocoi*.) Cu două numere pe săptămână, revista va fi o prezență vie în publicistica românească până în mai 1875, reluată apoi din ianuarie 1876 până în decembrie 1877 și iar reactivată din ianuarie 1882 până în 1883. B.P. Hasdeu publică numeroase articole antimonarhice. 8 august Bănuie că ar fi implicat în complotul Candiano-Popescu (Republica de la Ploiești), este arestat pentru 9 zile și închis la Văcărești.
- La Societatea „Românismul“ rostește discursul *Cosmopolitism și naționalism*.
- aprilie La București apare sub conducerea lui B.P. Hasdeu *Foaia Societății „Românismul“*, care își propune să întărească conștiința națională a publicului cititor. (Revista apare până în august 1871).
- 1871 6 iunie În cadrul serbărilor organizate de Societatea „Românismul“ pe Câmpul Cotrocenilor, pentru sărbătorirea a 50 de ani de la Revoluția lui Tudor Vladimirescu, rostește un discurs.
- iulie-august Călătorii de studii în Serbia, unde la Belgrad descoperă prima parte din *Pravila* lui Matei Basarab, și în Ungaria, prilej de a identifica, la Budapesta, *Anonymus Logoshiensis*.
- septembrie În *Columna* lui Traian începe să publice vastul studiu istoric *Vladislav Basarab*. Viața politică, socială, militară, religioasă, juridică, economică și literară a românilor din Muntenia între anii 1350 și 1380.
- octombrie Începe să scrie *Istoria critică*.
- decembrie Printr-un articol publicat în revistă anunță transformarea *Columnei* lui Traian în revistă științifică.
- 1871—1872 În *Columna* lui Traian publică *Orthonerozia* (Trei crai de la răsărit), savuroasă comedie de limbaj împotriva latinismului exagerat și stricătorilor de limbă.
- 1872 30 aprilie În numele presei românești, rostește o cuvântare la înmormântarea lui Ion Heliade Rădulescu.
- 9 noiembrie Se stinge din viață, la Cristinești lângă Hotin, tatăl scriitorului: Alexandru Th. B. Hajdeu (născut în 1811), mare patriot român din Basarabia și om de mare cultură (filozofie, literatură, folclorică), membru de onoare al Academiei Române. Fiul află despre moartea părintelui său de-abia pe 20 ianuarie 1873, fără să-și poată explica „motivul unei întârzieri atât de monstruoase“.
- Apar primele două fascicule din *Istoria critică* a românilor.

- 1873 3 februarie *I se decernează Marea medalie de aur pentru contribuțiile sale la studiul istoriei naționale. Publică Istoria critică a românilor din ambele Dacie în secolul XIV. Tom. I. Pământul Țării Românești în secolul XIV. Parlamentul României votează un premiu lui B.P. Hasdeu pentru continuarea Istoriei critice a românilor. Regele Carol îl decorează cu „Medalia de aur“.*
Îi apare volumul de versuri intitulat Poesie.
- 1874 *În timpul verii întreprinde o călătorie de studiu în Transilvania, care durează trei luni.*
Continuă publicarea volumului II din Istoria critică a românilor. 14 octombrie La Facultatea de Litere din București deschide cursul de Filologie comparată „îmbrățișând limbile sanscrită, zendică, armeană, elenă, latină, albaneză, celtică, germanică, slavica și limbile romanice, toate în raport cu limba română“.
- 1875 *Apare volumul I din Istoria critică a românilor (ediția a 2-a „revăzută și foarte adausă“), însoțit de volumul II: Reacțiunea omului contra naturii.*
Titu Maiorescu, ministrul Instrucțiunii, îi suspendă cursul de Filologie comparată.
Publică Principie de filologie comparativă ario-europea (cursul ținut la Facultatea de Litere).
- 1876 15 februarie-15 mai *Director la Revista literară și științifică în care, în numerele 2—3, tipărește a doua ediție, revăzută și adăugită, a romanului Ursita.*
17 mai *Este numit director al Arhivelor Statului, funcție în care va rămâne până la 1 aprilie 1900.*
5 iunie *La Universitate își începe cursul de Filologie comparată, reînființat de noul ministru al Instrucțiunii Gh. Chițu.*
septembrie *În misiune științifică la Cracovia, trimis de Ministerul Instrucțiunii Publice.*
Publică în broșură studiul Baudouin de Courtenay și dialectul slavoturanic din Italia. Cum s-au introdus slavismele în limba română? Colaborează și la alte reviste ale timpului: Familia, Sentinela română, Românul, Perseverența, Ghimpele.
- 1877 13 septembrie *Este ales membru al Societății Academice Române, Secția Filologică, președinte al Academiei fiind Ion Ghica.*
Publică studiul istorico-lingvistic Dina Filma. Goții și gepizii în Dacia.
- 1878 septembrie *Ca delegat al României, participă la al IV-lea Congres Internațional al Orientaliștilor, ținut la Florența.*
Publică Obiceiele juridice ale poporului român (studiu reeditat în 1882).

- 1878—1881 *Publică Cuvente din bătrâni. Tom. I-III. Tom. I: Limba română vorbită între 1550 și 1600; Tom II: Cărțile poporane ale românilor în secolul XVI în legătură cu literatura poporană cea nescrisă; Din Tom III publică doar partea introductivă: Conspectul științelor Filologice; Lingvistica în general.*
2 octombrie *Este numit profesor titular la catedra de filologie comparată a Universității din București, post pe care îl va onora până în anul 1900.*
- 1879 3 ianuarie *Stagiunea teatrală de la Naționalul din București se inaugurează cu Trei crai de la răsărit, comedie în două acte (apărută în Columna lui Traian în 1871—1872). Printre interpreții piesei: Ștefan Iulian, Frosa Sarandi și Aristița Romanescu. La a doua reprezentație a participat și familia regală. În același an piesa se tipărește în volum.*
Este ales membru al Academiei Literare din Belgrad. Devine secretar general al Academiei Române și secretar al Secției Literare (funcții în care va rămâne timp de 7 ani).
- 1880 10 aprilie *Academia Română îi acordă premiul „Ion Heliade Rădulescu“ (5000 lei aur) pentru primele două tomuri din Cuvente din bătrâni.*
Vara Întreprinde o călătorie științifică la Londra, unde studiază manuscrisul Evangheliarului de 1574, păstrat la British Museum.
- 1881 *Admirator al lui Heliade și unul din inițiatorii ridicării unui monument în cinstea lui, B. P. Hasdeu rostește un discurs cu prilejul dezvelirii statuii lui I. Heliade Rădulescu în fața Universității din București.*
Iulia Hasdeu, la 11 ani, termină cursul secundar la Liceul „Sf. Sava”; însoțită de mama sa, pleacă la Paris, unde urmează cursurile Colegiului Sévigné.
- 1882 4 februarie *Este ales în unanimitate membru al Societății de Lingvistică din Paris.*
7 februarie *Este ales membru al Societății Enciclopedice Române.*
13 iulie *Trimis la Paris pentru a reprezenta România la dezvelirea monumentului lui Jules Michelet, B. P. Hasdeu rostește un discurs reprodus și comentat elogios de cele mai importante ziare pariziene. La reîntoarcere, vizitează Italia, la Arhivele din Genova identificând un document emanat de la un strămoș de al său.*
- 1883 *La București ia ființă „Societatea presei“, B. P. Hasdeu fiind ales președinte al Comitetului.*
2 aprilie *Academia Română îl desemnează pe B.P. Hasdeu ca să realizeze dicționarul Etymologicum Magnum Romaniae.*

- În aprilie candidează la alegerile parlamentare de la Craiova, dar nu obține voturile necesare.
Publică studiul *Din istoria limbei române*.
- 11 iunie Ia parte la dezvelirea monumentului lui Ștefan cel Mare de la Iași, unde rostește un entuziast discurs; dezvelirea festivă a monumentului se face în prezența regelui Carol.
- În vară călătorește la Budapesta și Paris.
- 29 decembrie Este ales membru al Academiei Imperiale de Științe din Petersburg.
- Călătorie de studii la Budapesta.
- 1884 În vara acestui an întreprinde o călătorie de studii la Viena, München și în special în Elveția pentru a studia organizarea și funcționarea învățământului.
noiembrie Este ales deputat de Craiova.
Publică *Olteneștele*. Patru discursuri (1869—1871).
- 1885 Începe lucrul la *Etymologicum Magnum Romaniae*; la 2 martie prezintă Academiei un raport asupra desfășurării lucrărilor la *Dicționar*.
- 1886 La Viena se stinge din viață unchiul său Boleslav, lăsându-i moștenire documentele familiei Hasdeu și moșia din Basarabia.
2 octombrie La Viena participă la cel de al doilea Congres al Orientaliștilor, unde ține comunicarea *Sur les éléments turcs dans la langue roumanie (studiu lingvistic tipărit în broșură în același an)*.
iulie Iulia Hasdeu ia bacalaureatul în litere la Sorbona și se înscrie la Facultatea de Litere, urmând cursuri și la *École des Hautes Études*. Scrie versuri în franceză.
Publică primul *Tom din Etymologicum Magnum Romaniae*.
- 1887 15 decembrie Scoate Revista nouă, care va ființa până în septembrie 1895 (una din cele mai prestigioase reviste ale timpului).
Iulia Hasdeu, la Paris, este încercată de primele semne de ftizie.
- 1887—1888 Editează opera fundamentală *Etymologicum Magnum Romaniae*. *Tom I-IV*, volumele apar respectiv în anii: 1887 (reeditarea *Tomului I* din 1886), 1883 (două volume) și 1888.
- 1888 La Paris, Iulia Hasdeu începe să-și pregătească teza de doctorat, având ca temă *Filozofia în literatura nescrisă a poporului român*. Cu o înzestrare extraordinară, scrie versuri în franceză, are preocupări muzicale și de pictură. Dar boala de plămâni se agravează, fiind dusă de tatăl ei la tratament la Montreux, în aprilie, apoi în vară la Agapia. Cu toate îngrijirile (la Agapia a stat în permanență cu părinții), boala se agravează și se stinge din viață la 17/29 septembrie, înainte de a

- împlini 19 ani. Este înmormântată la cimitirul Bellu, printre cei prezenți la ceremonie fiind M. Kogălniceanu și I. C. Brătianu. În numărul din 15 noiembrie 1888, Revista nouă publică un studiu al lui Ionescu-Gion despre opera literară a Iuliei Hasdeu, iar B. P. Hasdeu publică prima scriere după moartea Iuliei: Povestea crinului. Cutremurat de moartea fiicei sale, Hasdeu va trăi de acum încolo cu credința comuniunii mistice cu ființa dispărută. Începe să traducă și să publice din opera fiicei sale.
- 1889 15 martie În Revista nouă, B. P. Hasdeu publică Așteptând (cea dintâi poezie după moartea Iuliei).
Apare primul volum postum din opera Iuliei Hasdeu, Bourgeois d'Avril, cu o introducere de Angelo de Gubernatis.
noiembrie Se întrevăd primele preocupări spiritiste în comentariile la O introducere în istoria universală (republicarea unor capitole din Istoria critică, vol. II, apărute în Revista nouă).
- 1890 Este suplinat de Lazăr Șăineanu la catedra sa de la Facultatea de Litere.
- 1891 Cea mai mare parte a activității sale din acest an este dedicată elaborării scrierii Sic cogito (tipărită succesiv în Revista nouă).
Publică Anonymus Lugoshiensis. Cel mai vechi dicționar al limbii române, după manuscriptul din Biblioteca Universității din Pesta.
- 1892 Publică în volum studiul de filozofie spiritistă Sic cogito. Ce e viața? Ce e moartea? Ce e omul?
Apare Strat și substrat. Genealogia popoarelor balcanice (Introducerea la Tomul III din Etymologicum Magnum Romaniae).
9 februarie Inaugurează la Ateneul Român seria de conferințe cu tema „Noi în 1892“.
Își reia Cursul general de filologie comparată la Facultatea de Litere (manuscrisul redactat de un student după notele luate la prelegeri a fost descoperit de Mircea Eliade la Arhivele Statului).
20 decembrie La Ateneul Român inaugurează seria conferințelor „Noi și voi“.
- 1893 19 septembrie În ședință solemnă, la Academia Română citește darea de seamă asupra dicționarului Etymologicum Magnum Romaniae.
Începe construcția castelului de la Câmpina, ridicat în amintirea fiicei sale Iulia.
Aproape tot anul susține polemici cu Titu Maiorescu, Al. Vlahuță, C. Dobrogeanu-Gherea, Al. Philippide.

- 1894 9 aprilie *La Academia Română, de față fiind și regele Carol, B. P. Hasdeu citește studiul său asupra Basmului. Publică studiul Basarabii. Cine? De unde? De când?*
În Revista nouă publică noi studii spiritiste.
decembrie În Revista nouă publică poemul Dumnezeu. Apare ediția a doua din Ion Vodă cel Cumplit (1572—1574)
- 1895 Este ales membru onorific al Academiei de Științe din New York, titlu care se adaugă celorlalte distincții academice acordate de academiile de la Paris, Petersburg, Belgrad, Sofia ș.a.
- 1896 În amintirea fiicei sale Iulia, face o donație de 50.000 lei, din care, o dată la trei ani, să se distribuie premii pentru scrieri literare. La Facultatea de Litere începe cursul Elemente dacice în limba română. (Caietele cursului au fost descoperite de Mircea Eliade la Arhivele Statului). Este terminat Castelul „Julia Hasdeu“ de la Câmpina, o construcție aparte a cărui proiect — spunea Hasdeu — i l-ar fi transmis chiar fiica sa Iulia prin efluvii de natură ocultă. B. P. Hasdeu devenise un preot la templul fiicei sale.
- 1897 Apare Sarcasm și ideal. 1887—1896. Ultimii nouă ani de literatură. Multe din poeziile publicate aici, ca și Sic cogito (apărut în 1892), sunt mărturii ale măcinării lăuntrice după pierderea fiicei sale. martie Academia Română îi retrace sarcina de a mai continua Dicționarul limbei române (Etymologicum).
Se retrace la Câmpina. La București vine numai pentru a-și ține cursul Elemente dacice în limba română.
În vară I. L. Caragiale îl vizitează la Câmpina și publică în Epoca (27 iunie-1 iulie 1897) reportajul O vizită la castelul Iulia Hasdeu.
- 1898 La universitate ține cursul Dezvoltare asupra principalelor puncte din vocalismul „ea“ și „oa“.
Publică Negru Vodă. Un secol și jumătate din începuturile statului Țărei Românești.
- 1899 Se retrace din funcția de director la Arhivele Statului. Este decorat și i se acordă o pensie viageră de 1500 lei pe lună.
- 1900 februarie Ține un ciclu de lecții universitare despre Elementele dacice ale limbii române. (Manuscrise ale cursului au fost găsite de Mircea Eliade la Arhivele Statului).
martie Se retrace de la catedra universitară prin pensionare.
- 1901 Publică studiul Cine sunt albanezii?
7 decembrie Ține o conferință la Ateneul Român contra propagandei rusești: Papa de la Neva (conferință tipărită și în broșură).

1902 13 ianuarie *Ține un discurs la Academia Română despre I. Heliade Rădulescu.*

19 iunie/2 iulie *Se stinge din viață soția sa.*

Din ianuarie până în iulie conduce ziarul Apărarea națională, în care publică ultimele sale articole politice.

1903 *Publică O nevăastă româncă în traiul pământesc și-n viața ei după moarte, scriere care cuprinde elemente spiritiste.*

1904 *Prefațează volumul Studii al lui N. I. Apostolescu (este ultima sa scriere).*

1906 23 noiembrie *B. P. Hasdeu își scrie testamentul.*

1907 25 august *Singur și uitat, se stinge din viață în Castelul său de la Câmpina.*

27 august Corpul neînsuflăit al lui Bogdan Petriceicu-Hasdeu este adus și înmormântat în cavoul de la cimitirul Bellu, alături de cele două Iulii: soția și fiica. Rostește un discurs funerar istoric D. Onciul din partea Academiei Române și a Arhivelor Statului.

În 1909, la Academia Română, în Discursul de recepție închinat lui B.P. Hasdeu, N. Gane declara: „Hasdeu e dintre acele făpturi alese care n-ar fi trebuit să moară, căci e păcat să se risipească în neant atâtea mari însușiri izvorâte din dărnicia divină... Hasdeu n-a murit și nu putea să moară. Prin însăși poarta morții el a intrat în nemurire. El e mai viu decât oricând în amintirea și inimile noastre, deoarece astăzi figura lui înseninată, dezbrăcată de haina pământească, apare mai frumoasă privită prin prisma dreptei judecăți. Numele lui va rămâne deci pururea nu numai sub această strălucită cupolă, ci și în orice loc și în orice timp cât va trăi ginta românească pe coaja pământului...”

Constantin MOHANU